

Importregulering ligger derfor ganske indenfor Rækken af de Foranstaltninger, som den bekendte Valutakonference tog til Orde for; men Forslaget derom har man ganske roligt stemt ned i det andet Ting.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen, at den høje Regering maatte vide, at dens Forslag om Importregulering ikke kunde vedtages, medmindre det ledsagedes af betydelige Indrømmelser til anden Side. Det ærede Medlem kan dog ikke have glemt, at i Udvalget her i Folketinget blev der spurgt de andre Partier, hvilke Indrømmelser de vilde kræve for at ville være med til at gennemføre dette Forslag. Det ærede Medlems Parti afgav et ganske negativt Svar herpaa, og det ærede Medlem Hr. Langes Parti stillede en Betingelse, som de vidste var aldeles uigennemførlig, idet de paa ny gentog det Ord, som snart er det eneste Ord i Sproget, de kender, og som jeg derfor ikke behøver at nævne. Hvis der havde været Villighed til at forhandle om det forelagte Forslag, i den vedtagne Form eller i en anden Form, under Forudsætning af Indrømmelser, der laa indenfor Rammen af, hvad Valgdagen har gjort muligt, vilde saadanne Forhandlinger have kunnet føres, og lige saa vel som jeg ved, at i Udvalget ikke blot det Parti, jeg tilhører, men ogsaa det Parti, hvoraf Regeringen var dannet, var villigt til saadanne Forhandlinger om Forslaget, om hele dets tekniske Udformning, om alle de Indvendinger, man kunde gøre mod den Form, det her havde faaet, saaledes fremgik det ogsaa ganske klart af Regeringens Udtalelser, at den var rede hertil.

Der har altsaa i ingen Henseende hverken hos Regeringen eller hos det Flertal, som forefandtes for det til Landstinget oversendte Forslag, været nogen Uvillighed til at optage Forhandlinger, hverken om Forslagets Form eller om andre Ting vedrørende Betingelser, som man kunde stille fra anden Side, naar blot disse laa indenfor, hvad Valgdagen havde gjort muligt. Det kan ikke være de ærede Medlemmers Mening, at naar man har haft et Valg her i Landet, som drejer sig om de økonomiske Spørgsmaal, og som ganske tydeligt viser, at Befolkningens Flertal har forkastet Tolden som et Middel i Valutaspørgsmaalet, saa skal den Rigsdag, som derefter kommer ind, gennemføre det, Befolkningens Flertal har forkastet. Thi hvorfor blev da et Valg afholdt? De Herrer maatte gøre sig klart, at der var en Ting, der som Valutamiddel

var blevet udelukket efter dette Valg. Men bortset herfra kunde der være forhandlet om, hvilke Forslag man tænkte sig, og jeg har flere Gange i Udvalget sagt til Venstre, at den Stilling, Venstres Valutaforslag før Valget kunde komme til at indtage i Forhandlingerne her paa Rigsdagen, beroede paa, hvilken Stilling Venstre selv placerede disse Forslag i efter Valget. Man har imidlertid indskrænket sig til nogle Talemaader og paa ingen Maade bragt disse Forslag frem til yderligere Forhandling. Havde man forsøgt det, vilde det jo have vist sig, om der dér var en farbar Vej efter den naturlige Omdannelse, som i saa Fald var nødvendig.

Derfor kan jeg ikke se andet end, at de Indvendinger, der gøres af det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen — som dog mandede ud i Velvillie overfor Forslaget her — eller af det ærede Medlem Hr. Lange — som endte med en Afvisning af dette Forslag —, samtidig med, at man kræver Forhandling af andre Forslag, ikke er andet end en Dækning for den Handling, man har foretaget i Landstinget, og som i Virkeligheden politisk var uforsvarlig. Hvis man havde ment, at Forhandlingen burde fortsættes, burde man i Landstinget have grebet det Stikord, som blev givet af den ærede Landstingsmand Hr. Brandes, der opfordrede til ikke at stemme Forslaget ned paa det daværende Tidspunkt, men til dog at holde Forhandlingen ved lige. Naar man derefter forkastede Forslaget og afviste denne Tanke, ikke lod Forslaget gaa tilbage til ny Forhandling, men fortsatte med den Taktik, som gik ud paa at tilintetgøre Forslaget helt og holdent, ja, saa har man afbrudt Forhandlingen paa en saadan Maade, at det er meget forstaaeligt, at den høje Regering fremsætter dette Minimumsønske-Forslag og for Tiden ikke andet.

Jeg vil nu haabe, at de Udtalelser, der er fremsat her af Venstres Ordfører — de Konservatives Ordfører lader jo ingen Tvivl om Stillingen for sit Vedkommende —, ikke er et Udtryk for, at Partiet er paa Bortmarch fra det Standpunkt, som det tidligere offentligt har givet til Kende overfor dette Forslag, og vil lægge det Hindringer i Vejen. Men man kan jo for saa vidt ikke vide noget, og navnlig ikke vide noget om, hvad de Kræfter vil, som findes i det andet Ting, og som jo i dette Spørgsmaal desværre nu som før er afgørende for Venstres Politik — den, der var Generalstabschef for Venstres økonomiske Politik's Nederlag ved Valget, leder